

OLYMPIA

CREACIÓ I DIRECCIÓ CARLOTA SUBIRÓS

09/01 — 02/02/25

GRÀCIA

El lliure

TEMPORADA 24—25

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

EN PARAULES DE LA DIRECTORA — 4

ENTREVISTA: CARLOTA SUBIRÓS — 5

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA — 7

BIOGRAFIES — 8

FITXA ARTÍSTICA — 15

INFORMACIÓ PRÀCTICA — 16

SALA DE PREMSA — 17

© Marta Mas

SOBRE L'ESPECTACLE

La directora Carlota Subirós proposa un viatge emocional entorn del naixement de la vocació, el teatre com a lloc de trobada i la importància dels referents, prenent com a punt de partida el mític disc *Paco Ibáñez en el Olympia* i l'espai del Lliure de Gràcia.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/olympia

EN PARAULES DE LA DIRECTORA

El 2 de desembre de 1969, Paco Ibáñez –un jove valencià criat al País Basc, fill de pares exiliats a França– fa un concert al teatre Olympia de París que esdevé una nit històrica i es converteix en símbol exaltat de l'esquerra antifranquista. En aquell concert, Paco Ibáñez, acompanyat únicament amb la seva guitarra, desplega un viatge fulgurant a través de la poesia en llengua castellana, saltant contínuament entre clàssics i contemporanis, i aconsegueix fer vibrar cada paraula amb el foc de la interpretació compromesa, que fa encendre un públic que clama per l'esperança i la llibertat.

Set anys més tard, el 2 de desembre de 1976, al barri de Gràcia de Barcelona s'estrena el primer espectacle del Teatre Lliure, un projecte carregat amb la immensa energia desfermada després de la mort del dictador. El Lliure ràpidament esdevé l'estendard d'una manera de viure i d'entendre el teatre, un tarannà que uneix l'amor profund per l'ofici amb la recerca d'una connexió excepcional amb el públic, on es valora tant la potència de la qualitat artística –de l'actuació, del text, de l'espai, de la posada en escena completa–, com la calidesa humana i ciutadana que traspua la sala del carrer Montseny, antiga seu d'una cooperativa feliçment anomenada La Lleialtat.

Ara som just a l'inici del 2025, hem acomplert ja un quart del nou segle i del nou mil·lenni, i la superposició d'un mateix dia de desembre de 1969 i 1976 reverbera amb una força significativa. En molts sentits, els temps han canviat molt més profundament del que ningú hauria pogut imaginar en aquells moments i, també en molts sentits, aquest canvi fa por. Avui vivim en bona mesura sota el signe de la voràgine, de l'acceleració imparabile, de la virtualització de l'experiència i de la banalització de la cultura, mentre al món sencer agafen cada vegada més força i més representativitat les noves formes de l'extrema dreta i del capitalisme més ferotge i depredador.

A tu que llegeixes aquestes paraules, amb aquesta peça et convido a pensar en aquest espai, Olympia, i et proposo viatjar a través d'unes quantes preguntes compartides. On és Olympia per a tu? És un lloc del passat o és un somni del futur? O és una vivència del present? On es conserva avui la flama d'allò que més t'importa?

Per la meua banda, jo avui diria que Olympia és la casa interior. El lloc on viuen els nostres desitjos, els nostres somnis, els nostres referents. I alhora Olympia és també un lloc de trobada, on allò més valuós es comparteix en col·lectiu. Olympia és l'espai d'exaltació per allò que estimem, *a pesar de los pesares*. I, per a la gent que ens reconeixem en aquest espai tan singular que és un teatre, Olympia és també, cada vegada –per un instant sempre efímer i etern–, Ara i Aquí.

Carlota Subirós

ENTREVISTA A CARLOTA SUBIRÓS

Quin és el primer record que tens del Lliure de Gràcia?

El record més fort que tinc és d'*Un dels últims vespres de Carnaval*. No sé si és la primera obra que vaig veure, però sí la que em va quedar gravada. Recordo amb molta força la impressió que em va fer i la sensació que vaig tenir en sortir del teatre, encara dins de l'univers d'aquell espectacle, d'aquells personatges, d'aquella energia, d'aquells colors, d'aquells vestits i d'aquelles emocions. I aquesta sensació molt forta de "jo vull viure en aquest món".

Olympia parteix de l'amor pel teatre?

Sí. De l'amor pel teatre, de l'amor pel Lliure de Gràcia i per tot el que va representar aquest teatre com a somni col·lectiu. Sento que és la sala on va néixer la meva vocació d'espectadora i la meva vocació artística de voler-me dedicar al teatre. Vaig tenir la fortuna de començar a treballar-hi com a estudiant en pràctiques i com a regidora, vaig ser-hi ajudant de direcció i finalment hi vaig dirigir el meu primer espectacle: *El malaguanyat*, una adaptació d'una novel·la de Thomas Bernhard l'any 1997.

Des de llavors, tots els espectacles que has dirigit al Lliure han estat a Montjuïc. L'últim va ser *El quadern daurat* a la sala Fabià Puigserver, el 2020.

Per l'evolució de la meva carrera, pel fet que Gràcia va estar tancat durant molts anys mentre es feia la reforma i per altres circumstàncies, no hi he tornat a treballar mai més. Ara tinc una sensació de retorn a un cert origen, al lloc on vaig fer moltes de les primeres passes. Per això, a aquestes altures de la vida i de la carrera, he tingut la necessitat de mirar l'inici del camí per entendre més bé el lloc en què em sento ara.

Per què es diu *Olympia*?

Feia molts anys que tenia el desig de fer una peça a partir de l'impacte que em va causar, quan era petita, escoltar apassionadament els discos que tenien els meus pares. Això que ens passa amb la cultura que hem heretat dels nostres pares: els vinils, en aquell moment, eren

tot un univers a casa per viatjar. Recordo molt especialment l'impacte que vaig tenir escoltant el disc del concert *Paco Ibáñez en el Olympia*, gravat a París el 1969.

Vas néixer el 1974. Per tant, l'escoltaves anys després.

L'escoltava quan era una nena, als 80, molts anys més tard. No era una experiència directa del present, sinó que era una cosa que venia del passat.

Quin record tens d'aquest impacte?

És un directe carregat de força i d'emoció que es traspasa en totes les cançons, que són poemes, i en tota la reacció del públic, que és vibrant, encesa i que clama per la llibertat i per la transformació del món. Tot això em va generar un record que l'associo poderosament al moment de comunió i d'exaltació que es produeix en un teatre. Aquell record té molta força i significat per mi, i tenia ganes de fer una peça per explorar els meus referents, l'origen de tot allò que m'ha impulsat i fins on m'ha portat avui.

Aleshores va sorgir aquesta paraula tan misteriosa que és *Olympia*. És el nom del teatre de París on va tenir lloc el concert de Paco Ibáñez, però després he descobert que hi ha molts teatres Olympia a moltes ciutats d'Europa. La paraula té un origen en la mitologia grega, és el lloc on es conserva el foc olímpic.

I a partir d'aquí va sorgir l'espectacle?

Aquí és on les dues llavors es van trobar. La possibilitat de fer un espectacle al Lliure de Gràcia va arribar en el punt de dir: aquesta ha estat la veritable Olympia per mi. I cadascú té la seva. És un espectacle sobre aquest lloc. Olympia pot ser un espai físic real, però també pot convertir-se en un lloc màgic, fins i tot sagrat, revolucionari, un lloc de transformació com el que és un teatre.

Treballes amb 6 actrius d'edats diferents. Quina importància té per tu comptar amb un repartiment intergeneracional?

Per mi, és fonamental el diàleg i relació contínua entre les diferents generacions. Avui en dia sembla que cada vegada s'estiguin estratificant més les generacions. Personalment, sento que ha sigut una sort tenir des de molt aviat relació d'amistat, de col·laboració i de feina amb gent de generacions molt diferents, sense que això fos una barrera. Aprens de les persones que són més grans que tu i hi ha un moment que entres a formar part d'una cadena de transmissió: tu també estàs transmetent coses que has rebut abans i viceversa amb tot el que reps i descobreixes a través de la gent més jove.

Crec que la diversitat és un valor essencial a tots els nivells. Especialment en aquest cas, sento que les actrius tenen una vivència diferent del moment vital en el qual es troben, del camí de la feina, de qui són els seus referents, del moment que vivim ara respecte a altres èpoques. Tenia moltes ganes que aquestes diferents sensibilitats també estiguessin en diàleg, que no fos només una peça des del meu moment vital, sinó que pogués ressonar en molts moments diferents.

Com heu treballat en el procés de creació?

Hem compartit amb les intèrprets i amb tot l'equip d'on prové la vocació de cadascú, quina és la seva vivència d'aquest moment. Finalment, ho he centrat tot a partir de la meva experiència perquè sentia que era un projecte tan personal que m'havia de comprometre a parlar de tot aquest material amb la màxima franquesa possible. No perquè pensi que la meva experiència individual sigui molt rellevant, sinó perquè crec que pot tenir una ressonància col·lectiva: tant el disc *Paco Ibáñez en el Olympia* com la memòria del Lliure de Gràcia són un patrimoni cultural col·lectiu molt poderós. Tant de bo moltes persones s'hi puguin reconèixer, cadascuna amb el seu camí, la seva història i els seus referents.

Qui representen elles a escena?

Agafen una veu en primera persona. M'agrada buscar un lloc d'ambigüitat en què es pugui generar el dubte de qui és aquesta veu: si és una d'elles, o l'altra, o si és l'autora... Inevitablement, és una veu molt personal i singular perquè he agafat moments d'experiències personals. Però les comparteixo

a través d'elles pensant que poden tenir un valor universal o col·lectiu i que poden ser compartides per moltes persones del públic. No necessàriament perquè siguin les mateixes, sinó perquè els facin pensar en com ens hem transformat com a societat en les últimes dècades, què ha passat amb la cultura, en quin punt estem ara i quin valor té avui en dia aquest espai de trobada que és un teatre. Ho faig des de mi per compromís, no per posar-me a escenificar la meva vida.

Com heu treballat la música?

Tenim moltes capes en el treball musical. Per una banda, entre les intèrprets hi ha la Paula Jornet, la Neus Pàmies i la Kathy Sey, que són cantants i músics. Amb elles hem compartit una feina de recerca i creació molt bonica per descobrir tot aquest material, perquè són les més joves de l'equip i no el coneixien. Aquí s'ha complert un acte de transmissió que ha estat preciós de veure i de treballar, perquè elles han acabat fent les seves pròpies interpretacions d'algunes de les cançons del disc.

Ho han treballat amb la direcció de l'espai sonor que fa el Guillem Llotje, que té una base més electrònica, i els arranjaments musicals del Jordi Cornudella, que té una formació musical més clàssica. Volem fer un viatge sonor que té a veure amb el disc i que també ressona amb l'espai del Lliure de Gràcia, que és un altre dels elements amb els quals estem jugant.

Com serà aquest espai?

És una col·laboració amb el Max Glaenzel, amb qui fa molts anys que treballem junts, i que per a mi és un col·laborador fonamental. Hem treballat molt sobre la nostra memòria d'espectadors de la sala de Gràcia, així com amb la idea que sempre ens fascina de l'espai buit. En aquesta ocasió, la il·luminació del Raimon Rius té també un paper essencial per transformar l'espai, i ell mateix també té una llarga trajectòria vinculada al Lliure. Tot el procés d'*Olympia* està sent un viatge compartit molt potent tant per mirar enrere com per obrir camins per seguir endavant.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Carlota Subirós a l'Arxiu Lliure

Persecució o fuga, de Carlota Subirós
DDT2, Teatre Lliure 2004

Paco Ibáñez a l'Olympia de París
Directe, 1969

L'escriptura del tu, de Joan Burdeus
Núvol, 2023

“Per això jo diria que la pregunta útil per desencallar l'escriptura del jo és la del tu. L'experiència és el que ens han fet els altres, i escriure i fer-ho públic és el que els hi fem a ells. El nus a l'estómac em colla quan imagino què pensaràs quan ho llegeixis tu. I no cal dir que un text pot tenir molts tus i no tots han de ser reals: hi ha tus amb noms i cognoms, però també hi ha tus compostats, tus col·lectius, o tus imaginats. En tot cas, és perfilant el tu per al qual escrivim que concretem la situació que volem resoldre i l'escriptura deixa de ser insubstancial. I al final pots tallar el vaivé angoixós amb una veritat irrefutable, que és el que sento per tu en el moment exacte que pico l'últim punt del text”.

La situació i la història, de Vivian Gornick
Traducció de Mar Molero Dolz, L'Altra editorial

“Què és l'escriptura del jo? ¿I la narrativa personal? ¿Com es distingeixen de les memòries o de l'autoficció? Vivian Gornick ho té molt clar: l'escriptura del jo consisteix a esbrinar la matèria primera, o sigui, la pròpia experiència, i transformar-la en un relat universal que ens aporti profunditat d'ànima i autoconeixement. En el terreny de la ficció literària, el jo és sovint un narrador no fiable, però en la no-ficció s'estableix un pacte indestructible de veritat i honestat entre l'escriptor i el lector. La situació i la història és un assaig clarivent i estimulants sobre l'art de l'escriptura del jo en el qual Gornick ens convida a reflexionar sobre la veritat en l'escriptura, ens ensenya a reconèixer-la en la pròpia prosa i l'aliena i ens mostra la perdurabilitat de narradors honestos en l'obra de Joan Didion, Oscar Wilde, James Baldwin o Marguerite Duras”.

BIOGRAFIA

CREACIÓ I DIRECCIÓ

Carlota Subirós

Carlota Subirós (Barcelona, 1974) és directora teatral, dramaturga i traductora. Llicenciada en Direcció Escènica i Dramatúrgia (Premi Extraordinari de l'Institut del Teatre 1997) i en Filologia Italiana (Premi d'Honor de la Universitat de Barcelona, 2001). Entre les seves direccions destaquen *La plaça del diamant* de Mercè Rodoreda; la primera adaptació escènica de la novel·la de Doris Lessing *El quadern daurat*; *La nit de la iguana* i *La rosa tatuada* de Tennessee Williams; *Sol Solet* i *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà; *Les tres germanes*, d'Antón Txékhov; *Àlícia, un viatge al país de les meravelles*, a partir de l'obra de Lewis Carroll; *Rodoreda. Un retrat imaginari*, creació a partir de la vida i l'obra de Mercè Rodoreda; *Jugar amb un tigre*, de Doris Lessing; *Après moi, le déluge*, de Lluïsa Cunillé; *L'home de la flor a la boca*, de Luigi Pirandello; *King*, a partir de la novel·la de John Berger; *Otel·lo*, de William Shakespeare; *Els estiuejants*, de Maksim Gorki; *Nel mezzo del cammin di nostra vita*, homenatge a Franco di Francescantonio; *Amor Fe Esperança*, d'Ödön von Horváth; *Marie i Bruce*, *La febre* i *L'oficiant del dol*, de Wallace Shawn. En els darrers anys també ha signat la dramatúrgia i direcció de dos espectacles de creació sobre l'activisme polític: *Una lluita constant*, basat en diversos moviments de reivindicació social des de 1968 fins a l'actualitat, i *Grrrls!*, a partir de manifestos feministes del segle XX i XXI. Ha traduït al català les obres teatrals *Bash: Latterday Plays* (Excés. Escenes dels darrers dies) de Neil LaBute; *Refuge (Refugi)* de Jessica Goldberg; *Enrico IV (Enric IV)* i *L'uomo del fiore in bocca (L'home de la flor a la boca)* de Luigi Pirandello; *A Life in the Theatre (Una vida al teatre)*, *The Cryptogram (El Criptograma)* i *Glengarry Glen Ross* de David Mamet; *Marie and Bruce (Marie i Bruce)* i *The Designated Mourner (L'oficiant del dol)* de Wallace Shawn; *Moonlight (Llum de lluna)* de Harold Pinter; *The Night of the Iguana* i *The Rose Tattoo (La nit de la iguana i La rosa tatuada)* de Tennessee Williams; així com els assajos *L'ofici de dirigir*, de Katie Mitchell (Angle Editorial i Institut del Teatre Edicions, 2018) i *Entendre al teatre*, de Marco de Marinis (Institut del Teatre, 1998). Entre el 2003 i el 2011 va formar part de l'Equip de Direcció Artística del Teatre Lliure. També va ser col·laboradora del programa literari Saló de Lectura (Canal 33) en les seves dues darreres temporades. Entre 2013 i 2021 va formar part del Comitè de Lectura del Teatre Nacional de Catalunya. Com a dramaturgista ha col·laborat amb diversos coreògrafs i directors, com Mal Pelo (a l'espectacle *L'esperança de vida d'una llebre*, així com en l'edició del llibre *Swimming Horses*) o Àlex Rigola (a *Who is me / Poeta de las cenizas*, sobre un poema de Pasolini). Com a autora, el 2015, L'Auditori de Barcelona va estrenar la cantata per a nens i nenes *Al bell mig de la terra*, amb text seu i música de Xavier Pagès i Corella, interpretada per més de 40.000 nenes i nens de Catalunya, Espanya i Bèlgica, dins del projecte Cantània 2015. També per a públic familiar ha escrit i dirigit *La llavor del foc*, un espectacle sobre mites cosmogònics.

© Marta Mas

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Lurdes Barba

Ha fet cursos d'interpretació a l'Escola de Nous Estudis dels Joglars, a l'Escola Adrià Gual i a l'Institut del Teatre. Ha cursat direcció escènica a l'Institut del Teatre i és llicenciada en Humanitats per la UOC. Des de 1970 fins ara ha treballat com a actriu amb directors com Miguel Narros, Lluís Pasqual, Pere Planella, Xavier Albertí, Carme Portaceli, Rafel Duran, Alex Rigola, Jordi Casanovas, Magda Puyo i Carlota Soldevila. Els seus darrers treballs han estat *Vosaltres, les bruixes* de Jan Vilanova i direcció d'Àlicia Gorina (TNC 2024), *La plaça del diamant* de Mercè Rodoreda i direcció de Carlota Subirós (TNC 2023), *I només jo vaig escapar-ne* de Caryl Churchill i direcció de Magda Puyo (Teatre Lliure 2021 i La Abadía 2022), *Talking Heats* d'Allan Bennet (Teatre Akademia 2021), *Islàndia* de Lluïsa Cunillé i direcció de Xavier Albertí (TNC 2017/18), *A tots els que heu vingut* de Marc Rosich (TNC 2016) i *Una història catalana* de Jordi Casanovas (TNC 2012/13). També ha treballat en cinema, televisió i doblatge. Com a directora de teatre, els seus darrers treballs han estat *Llums, llums, llums* d'E. De la Chenelière (Sala Beckett 2024), *L'hèroe* de Santiago Rusiñol (TNC 2020/21), *Els subornats* de Lluïsa Cunillé (Sala Beckett i Temporada Alta 2020/21), *La casa de les aranyes* de Paco Zarzoso (TNC 2020), *Paisatge viscut II* amb textos de M. A. Capmany (La Gleva 2019), *El dolor* de Marguerite Duras (TNC 2019), *La tortuga de Califòrnia* de Daniela Feixas (La Seca / Festival Grec 2015), *Barba blava* de Dea Loher (Tantarantana 2014), *Ocells i llops* de Josep Maria de Sagarra (TNC 2013/14), *Dies feliços* de Samuel Beckett (Teatre Almeria, 2011/12) i *Pedra de tartera* de Maria Barbal (TNC 2011). Ha rebut el premi AET de Reus a la millor direcció per *Final d'estiu amb tempesta*, Premi de la Crítica a la millor interpretació per *A La meta* i *Les presidentes*, i nominacions als Premis Butaca per *Barcelona, Mapa d'ombres* i *La Música Segona*.

© Marta Mas

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Paula Jornet

Actriu i música amb experiència en teatre, televisió i cinema. Va començar a treballar com a actriu als 13 anys a *La Riera*, TV3 (del 2010 fins al 2017). Dels seus treballs a la televisió destaquen *Benvinguts a la família*, TV3, dirigida per Marc Crehuet (2018), *The Diplomat*, BBC (2022), *La Promesa*, TVE (2023), *Nos vemos en otra vida*, de Disney+ i Kubik (2024). En teatre, ha format part del repartiment de *La importància de ser Frank*, TNC i *La Brutal* (2018), muntatge en què també va compondre la banda sonora; *El Chinabum* de Las Chatis de Montalbán i *La Gleva* (2019) participant com a ajudant de direcció i composant també la banda sonora; *La nit de la Iguana*, dirigida per Carlota Subirós, TNC (2021); *La casa sin Bernarda*, dirigida per Paula Errando (2021); *Família Imposible* de Carol López a la Sala Flyhard (2021); *Qui estigui lliure*, amb la companyia Hermann Karsonn, dirigida per Xavi Buxeda, La Villarroel (2022); *La meravellosa família Harwicke*, dirigida per David Selvas, de T de teatre, Bitó i *La Brutal*; *La punta de l'iceberg* de La Virguereria, on també va fer l'espai sonor de la peça, i *La plaça del diamant* de Mercè Rodoreda, dirigida per Carlota Subirós, Festival Grec de Barcelona i TNC (2023). Ha compostat la banda sonora pels espectacles següents: *La importància de ser Frank*, *La Brutal*; *El màgic d'Oz* (juntament amb Arnau Vallvé), *La Brutal*; *La punta de l'iceberg*, La Virguereria, i el podcast *Impura Sang*, de La Virguereria i Catalunya Ràdio, 2025. Recentment, ha fet l'espai sonor d'*El Misanthrop*, *La Brutal*, Teatre Lliure i Grec, 2024. Compagina el seu treball com a actriu amb el projecte musical PAVVLA, amb la discogràfica Luup Records, des del 2016. Amb els seus dos discos, *Creatures* (2016) i *Secretly hoping you catch me looking* (2018) ha girat per Europa i els Estats Units. Ha actuat a festivals com el Primavera Sound, Tomavistes o el SXSW.

© Marta Mas

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Vicenta Ndongo

Llicenciada en Art Dramàtic i amb un Màster en Arts Escèniques per la UAB i l'Institut del Teatre de Barcelona, ha treballat com a actriu amb directors de diversos països. L'any 2004 va fundar la productora MOM Produccions, on ha produït diverses obres teatrals, com *V.O.S.* i *La Pata Negra*, de les quals també és dramaturga, a més de festivals i el llargmetratge *Lo bueno de llorar*, de l'aclamat director guanyador de dos goyas xilè Matías Bize. Alguns dels seus treballs més destacats al cinema inclouen *En la ciudad*, de Cesc Gay; *Sin noticias de Dios*, d'Agustín Díaz Yanes; i, més recentment, *El Salto*, dirigida per Benito Zambrano, *Manticora* de Carlos Vermut. També ha participat en la sèrie *Olympo*, pròximament s'estrenarà a Netflix; *La Mesías*, dirigida per Javier Ambrossi i Javier Calvo, a Movistar+, i *La Reina Roja* dirigida per Koldo Serra a Prime. Al teatre, destaquen *El día del Watusi*, dirigida per Iván Morales; *La Plaça del Diamant*, dirigida per Carlota Subirós; *Immunitat*, de Jordi Casanovas. També destaquen *Salvació Total Imminent Terrestre i Col·lectiva*, dirigida per Pau Roca, i *Traïció*, de Carlos Alfaro, amb qui ha treballat en nombroses ocasions. A més, ha estat guardonada amb el Premi Nacional de Cultura de Catalunya.

© Marta Mas

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Neus Pàmies

Actriu, cantant i compositora. Es gradua en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona en l'especialitat de teatre de text i obté el Grau Professional de música al Conservatori de Tarragona en l'especialitat de piano. Es forma com a cantant amb professors com Teresa Valls i Teresa Català (Conservatori de Tarragona), Diana Palou (Taller de Músics Barcelona), Isabel Soriano i Daniel Muñoz. Completa la seva formació amb classes de màscara, Commedia dell'arte i workshops d'interpretació amb Konrad Szychiedrich, Thomas Richards, Declan Donellan o Paulina Puslednik. Com a actriu, recentment, participa dels espectacles *La placa del Diamant* de Mercè Rodoreda (TNC, Dir. Carlota Subirós), *Els Criminals* de Ferdinand Bruckner (TNC, Dir. Jordi Prat i Coll) i *Bodas de Sangre* de Federico Garcia Lorca (Teatre Akademia/Projecte Ingenu Dir. Marc Chornet). Protagonitza l'espectacle familiar del Petit Liceu *La cuina de Rossini* des de 2022 (Dir. David Selvas). Va produir i protagonitzar l'òpera electrònica *Infanticida* de Marc Rosich i Clara Peya (TNC/ATRIUM Dir. Marc Angelet) i també va protagonitzar *Yerma* de Federico García Lorca (Dir. Marc Chornet, Projecte Ingenu) al Pavón-Teatro Kamikaze de Madrid. Ha treballat també sota la direcció teatral de Magda Puyo, Josep Maria Mestres, Albert Mestres, Adrià Aubert, Joan Lluís Bozzo o Paco Mir entre d'altres. En cinema ha treballat amb Pilar Palomero a *Las niñas* i *La maternal*, amb Jaime Rosales a *Girasoles silvestres*, Lluís Maria Güell a *Enigma Verdaguer* i Oriol Ferré a *Cançó per a tu*. És membre fundadora del col·lectiu teatral Projecte Ingenu del qual n'és intèrpret i col·labora en alguns dels seus espais sonors i música original. Està escrivint per a Projecte Ingenu, conjuntament amb Gerard Marsal, la música original per l'espectacle *Arribaràs i serà de nit* de Marc Artigau. Composa també peces de la banda sonora dels espectacles *Flors Carnívores* d'Anna Maria Ricart (Dir. Marc Chornet, 2019) i *Litoral* de Wajdi Mouawad (Dir. Raimon Molins, 2013).

© Marta Mas

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Alba Pujol

Actriu llicenciada a l'Institut del Teatre de Barcelona. Compta amb una extensa trajectòria en teatre havent treballat amb directors com Àlex Rigola, Carlota Subirós, Alicia Gorina, Pau Carrió, Xavier Albertí, entres altres. Ha actuat al Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Lliure, Teatre Grec, Sala Beckett, Teatre Poliorama, Teatro La Abadía, Teatro Matadero... També ha treballat com a ajudant de direcció i com a directora. En el sector audiovisual va ser una de les actrius principals de *Nit i dia* i l'hem pogut veure en altres projectes com *La Xirgu*, *Vida Perfecta*, *Com si fos ahir*, *La Sagrada Família* i *Cites Barcelona*.

© Marta Mas

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Kathy Sey

Actriu, cantant, músic i membra fundadora del col·lectiu Tinta Negra. Es gradua en teatre musical a l'Escola d'Art Dramàtic EÒLIA i es forma en música i dansa. En teatre, recentment, l'hem pogut veure amb el monòleg *Títuba. Bruixa, negra i Ramera* (Sala Periferia Cimarronas, Dir. Denise Duncan), *What the foc?!* (TNC/KVS, Dir. Junior Mthombeni i Gerardo Salinas), *Els Criminals* de Ferdinand Bruckner (TNC, Dir. Jordi Prat i Coll), *Terra Baixa. Reconstrucció d'un crim* (TNC, Dir. Carme Portaceli), en obres multidisciplinars com *FAM* (Les Impuxibles) o en musicals com *La Tienda de los Horrores* (Nostromo, Dir. Àngel Llàcer i Manu Guix). En audiovisual l'hem vist a *Bellas Artes* (de Mariano Cohn i Gastón Duprat, Dir. Martín Bustos), ha protagonitzat la sèrie *Buga Buga* (TV3, Dir. Ana Millán i Alba Simón), el curtmetratge *Unburied* (Sally Fenaux Barleycorn). És cantant i percussionista del grup The Sey Sisters, creat el 2006, i també canta al grup The Gramophone Allstars Big Band.

FITXA ARTÍSTICA

CREACIÓ I DIRECCIÓ

Carlota Subirós

INTÈRPRETS

Lurdes Barba
Paula Jornet
Vicenta Ndongo
Neus Pàmies
Alba Pujol
Kathy Sey

DRAMATURGISTA

Ferran Dordal Lalueza

ESCENOGRAFIA

Max Glaenzel

VESTUARI

Marta Rafa Serra

IL·LUMINACIÓ

Raimon Rius

ESPAI SONOR

Guillem Llotje

MÚSICA

cançons del disc *Paco Ibáñez en el Olympia*
(1969)

ARRANJAMENTS MUSICALS

Jordi Cornudella

MOVIMENT

Cecilia Colacrai

CARACTERITZACIÓ

Àngels Salinas

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Erik Forsberg

AJUDANTA D'ESCENOGRAFIA

Paula González

AJUDANTA DE VESTUARI

Alba Paituví

ALUMNES EN PRÀCTIQUES DE L'ESAD-IT

Nicolás Castro (dramatúrgia i direcció) i
Mariona Valls (escenografia)

CONSTRUCCIÓ DE L'ESCENOGRAFIA

Pablo Paz

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

AGRAÏMENTS

Frederic Amat, Julia Sanjuán i Paco Ibáñez

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

INFORMACIÓ PRÀCTICA

DATES

16/01 — 09/02/25

HORARI

De dimecres a divendres a les 19.00 h

El dissabte a les 17.00 h i a les 21.00 h

El diumenge a les 18.00 h

DURADA

1 h 20' aprox.

LLOC

Gràcia

IDIOMA

En català

PREU

De 12 a 32 €

ACCESSIBILITAT

Programa de mà adaptat per a lectura fàcil

Assistència auditiva a través del mòbil

17/01 audiodescripció i sobretítols adaptats

COL·LOQUI

23/01 postfunció moderat per Andrea

Gumes

ACTIVITAT PARAL·LELA

14/01 *Vanya on 42nd Street*

de Louis Malle (1994, 119')

dins del cicle Per amor a les Arts

de la Filmoteca de Catalunya

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

---

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-olympia

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

membre de

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

